

D O

OGOLNEGO ZGROMADZENIA RADY STANU

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOSCI.

Rapport i Projekt do Prawa w materji sprzedaży dóbr nieruchomych w drodze przymuszonego wywłaszczenia.

Przy wypisie z Protokołu Posiedzenia Rady Administracyney z dnia 17 Marca r. b. pod Nrem 10,572. zakommunikowane zostały Kommissyi Sprawiedliwości Wypisy z protokołów Posiedzeń Ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu w dniach 2 i 6 Marca r. b. odbytych, obejmujących dyskusyą rapportu wyznaczoney Deputacyi do rozbióru Projektu do Prawa względem oszacowania dóbr nieruchomych, na publiczną sprzedaż przymuszoną wystawionych, z poleceniem ułożenia nowego projektu, uzupełniającego co do téj materji, w myśl wniosków Ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, Procedurę dotąd obowiązującą, i wniesienia Projektu tego bezpośrednio do dyskusyi Ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu.

Gdy Ogólne Zgromadzenie Rady Stanu podług osnowy protokołów wspomnianych zgodziło się na potrzebę uchylenia Dekretu Królewskiego z dnia 26 Czerwca 1811 r. i przywrócenia Art: 697 i 698. Procedury Cywilney z pewnemi modyfikacyami, a mianowicie na zasadę, że popierający sprzedaż dóbr Towarzystwu Kredytowemu zastawionych, już niebezwarunkową ich cenę, ale koniecznie taką podać obowiązany będzie, iaka na zasadach w Prawie o Towarzystwie Kredytowem przepisanych, da się ustanowić, Kommissya Sprawiedliwości stosując się do uchwalonego przez Radę Stanu zdania, ułożyła w myśl takowego Projekt do prawa, który ma zaszczyt w załączeniu złożyć.

Artykuł 1^{wszy} Projektu, obejmuje przeto uchYLENIE Dekretu Królewskiego z d 26. Czerwca 1811 r. i przywrócenie przepisów Art: 697 N^{ro} 4 i 698 Procedury Cywilney.

W artykule 2^{gim} Kommissya Sprawiedliwosci co do dóbr Towarzystwu Kredytowemu zastawionych, zamieściła odpowiadającą zasadzie przez Radę Stanu przyjętej modyfikacją Art. 697. Procedury, względem warunków, pod iakimi dobra takie na sprzedaż publiczną wystawione i przysądzone być mogą. Modyfikacja ta zastosowana jest zupełnie do Artykułu 91. Prawa o Towarzystwie Kredytowem.

W Artykule 3. Kommissya Sprawiedliwosci stosując się do myśli podanej przez Deputacyą, do rozwinięcia materji o detaxacyi dóbr ziemskich, wyznaczoną, mając oraz na uwadze, że w hipotece Wojewódzkiej, zapisane są po większej części dobra ziemskie, i nieruchomości mieyskie znaczniejszy wartości, proponuje, tak dla dobra właściciela iako też i wierzycieli, uzupełnienie Art. 703. 704. i 706. Procedury w tém: iż obwieszczenia o sprzedaży nieruchomości w hipotece Wojewódzkiej zapisanych, i w Dzienniku Wojewódzkim i w iedney z Gazet Warszawskich, umieszczone być mają; że nadto termin do ostatecznego przysądzenia ma być o drugie tyle dłuższym, aniżeli Art. 706. Procedury przepisuje, a to z powodów, aby wiadomość o mającej nastąpić sprzedaży, więcey aniżeli dotąd, upowszechnioną została, tudzież, aby mający chęć licytowania, więcey mieli czasu do zasiągnięcia potrzebnych wiadomości.

Nakoniec, Kommissya Sprawiedliwosci z uwagi, iż są jeszcze dłużni właściciele dóbr, którzy dotąd do Towarzystwa Kredytowego nieprzystąpili, lub z Skarbu Publicznego pożyczkę otrzymać pragną, proponuje w Art. 4 aby wykonanie prawa tego, nie zaraz, lecz dopiero z dniem 1. Stycznia 1831. r. rozpoczęło się.

Zostawia im się przeto czas i sposobność, że albo ieszcze do Towarzystwa przystępować, lub o pożyczkę z Skarbu Publicznego, albo od prywatnych starać się, lub też z wierzycielami swemi układać się będą mogli. Im więcey zaś będzie przystępujących do Towarzystwa, tém więcey będzie listów zastawnych, i tém łatwieysze otrzymanie pożyczki. A gdy prawo zaprojektowane usuwa trudności, na iakie dotąd wierzyciele, w odzyskaniu należności swych, przez długie i kosztowne spory, względem ustanowienia przy sprzedażach przymuszonych szacunku dóbr, są narażeni, kapitaliści, widząc ułatwione sobie nadal przez prawo nowe, środki exekucyi, łatwieyszeni będą w udzielaniu pożyczek. Nie ieden nawet wierzyciel, któryby kapitał

swój wypowiedział, skłonniejszym będzie do przedłużenia dłużnikowi swemu terminów wypłaty, widząc uprzątnioną przez nowe prawo obawę trudności, w odebraniu lub dochodzeniu swej należności.

Srodki przeto zaprojektowane ustalając kredyt i wiarę publiczną, postawią zarazem dłużnych właścicieli w możności, uniknięcia przymuszonej dóbr ich sprzedaży.

w Warszawie dnia 1. Kwietnia 1829 r.

Minister Prezydujący

IGN. SOBOLEWSKI.

Za Sekretarza Jlnego

Młodzianowski.

A. Prochnicki.

P R A W O

O sprzedaży dóbr nieruchomości w drodze przymuszonego wywłaszczenia.

Art. 1.

Przepisy Dekretu Królewskiego z dnia 26 Czerwca 1811 r. w Dzienniku Praw Xięstwa Warszawskiego, w Tomie trzecim, Numerze trzydziestym trzecim, na stronicach 351. 352. i 353. zamieszczonego, przestają być obowiązującymi, a nadal wykonane będą w całości przepisy Art. 697. Nro. 4. i 698. Procedury Cywilnéy.

Art. 2.

Jednakże, co do dóbr nieruchomości ziemskich Towarzystwu Kredytowemu zastawionych, popierający sprzedaż takich w drodze przymuszonego wywłaszczenia, powinien je wystawić na sprzedaż pod warunkiem w Artykule 91 pod numerami 1. 2. 3. i 4. Prawa Seymowego o Towarzystwie Kredytowém z dnia 1°/₃ Czerwca 1825 r. wyszczególnionemi, i dołączyć do warunków sprzedaży podług Art. 697. Procedury w Kancellaryi Trybunału składających się przepisany w Art. 42 pod literą *b.* tegoż prawa Seymowego, Wykaz opłacanego do Skarbu podatku ofiary, którego wydanie nie ma mu być odmowionem.

Gdyby w terminie do przysądzenia ostatecznego, nikt szacunku wyższego nad zobowiązania warunkami temi obrane nie podawał: ani nikt, i sam nawet popierający sprzedaż, pod warunkami temi, dóbr nabyć nie chciał; natenczas wyznaczony zostanie nowy termin, z przeciągiem trzech miesięcy, do ostatecznego przysądzenia. Popierający sprzedaż obowiązany będzie podać warunki, pod iakimi Towarzystwo Kredytowe, w przypadku powtórnéy licytacji, podług Artykułu 91 pod literami *a. b. i c.* dobra na sprzedaż wystawić jest obowiązany. A gdyby i w tym terminie nikt więcej nie postąpił, dobra pod temiż warunkami przysądzonemi zostaną na własność popierającego sprzedaż.

Art. 3.

Jeżeli sprzedaż Sądowa, dotyczyć się będzie nieruchomości, w hipotece Woiewodzkiej zapisanych, obwieszczenia w Art. 703 i 704. Procedury przepisane, umieszczone będą i w Dzienniku Woiewodzkiem, i w iedney z Gazet Warszawskich. Nadto termin do ostatecznego przysądzenia w Artykule 706. Procedury, na sześć tygodni, rachując od dnia przysądzenia przygotowawczego, oznaczony będzie przynajmniej trzymiesięczny.

Art. 4.

Wykonanie niniejszego Prawa rozpocznie się z dniem pierwszym Stycznia, tysiąc osmset trzydziestego pierwszego roku.

Do
Księcia Namiestnika Królewskiego.

Kommissya Prządowa Sprawiedliwości.

Stosownie do polecenia Księcia Namiestnika Królewskiego z dnia 31. Lipca r. b. wydanego, Kommissya Prządowa Sprawiedliwości, ma zaszczyt, złożyć, ułożony przez siebie, projekt, urządzenia sądownictwa Administracyjnego.

Obowiązana wprawdzie, była Kommissya Prządowa Sprawiedliwości, projekt ten, wspólnie z Prokuratorem Głównym, ułożyć, lecz wyjazd jego, zmienił, się, z nim, niepodobnym, uczynił.

Natura, rzeczy, wskazywała, Kommissyi, potrzebę: Naprzód, oznaczyć, właściwość, Sądu Administracyjnego, i, to, stało, się, w artykułach 1^{ym} i 2^{ym}. Niemniej, tu, Kommissya, zamierza, i, w rozdziale, sporów, w art. 2. pod liczbami 3. aż do 8. wymienionych, podług, zdania, Kommissyi, Sprawiedliwości, w wielu, bardzo, okazjach, i, w oświadczonego, niepowinny, by, należeć, do, sądów, Administracyjnych, lecz, do, sądów, cywilnych, i, dla, tego, części, ta, art. 2. nie, jako, projekt, Kommissyi, Sprawiedliwości, lecz, jako, redakcyja, zasad, w Prządzie, Głównym, przyjętych, przez, Kommissyę, Sprawiedliwości, uskuteczona, uważana, być, może. Powtórze, w artykule 5. oznacza, projekt, kto, jest, Sędzią, Administracyjnym.

Potrzenie. Dotąd, sędziwato, Sądów, Administracyjnych, na, najwyższym, przepisie, to, jest, podług, jakiego, prawa, sądzić, mają, i, to, im, jest, wskazane, w art. 6. i 7^{ym}, w, niedostatku, szczególnych, praw, własnych, pozwolono, im, udawać, się, do, Praw, Administracyjnych, Prządów, resztych. Do, tego, przepisu, powoływana, była, Kommissya, podwójnym, względem. Raz, dla, tego, że, Prawa, Prządów, resztych, szczególniej, Landrecht, Pruski, zawiera, w, sobie, i, tak, najobszerniej, w, wyjątkach, szczególnych, Prawa, Administracyjnego, i, Policyjnego, do, kraju, Naszego, bardzo, stosowne. Drugi, raz, dla, tego, że, Administracyja, Nasza, Kraionna, Szarborwa, Instytutowa, i, Policyjna, zacczanowu, się, po, Prządzie, Pruskim, zupełnie, prawie, na, przepisach, Landrechtu, Pruskiego, jest, zatorona.

Dozwarte. Projektuje, Kommissya, Sprawiedliwości, dla, Sądów, Administracyjnych, procedurę, czyli, sposób, postępowania. Nie, wiele, do, tej, procedury, dają, się, wzięć, z, procedury, Administracyjnej.

Administracyjnej Ciesztwa Warszawski, nie miało tamta, wiel
kicy precyzji, byt to bardziej umiarkowany, i niektorych dobitki on
do Procedury Administracyjnej Francuzkiej, zajmujacy nie
ktore tylko mniej potrzebne na sekcje, ale procedura
go urzadzenia nazwa, nie mozna i toz i bieg sadownictwa
Administracyjnego za Ciesztwa Warszawskiego, niemozliw
poczycie porzadkiem i dobrocia.

Kommissya Sprawiedliwosci, wzila za wzor propozycy
nej procedury sposob postepowania, w danney Polstwie Kom
missyi Szarbowey, u porzadkowania rzeczy ie nieco.

Czas wprawdzie Kommissya nie projektowana teraz, pro
nia Procedura, nie jest dostateczna, ale chocze zupełnie dokla
dna zaprojektowac.

Jeżeliby się wypadło trzymać publicznego sprawnego wy
nia, natenczas całą Procedurę Cywilną Francuzką, projekto
nac by wypadło. bo zglebia się ona i w doświadczeniu okaza
się, że w niej nie ma nic zbyskiego lub niepotrzebnego.

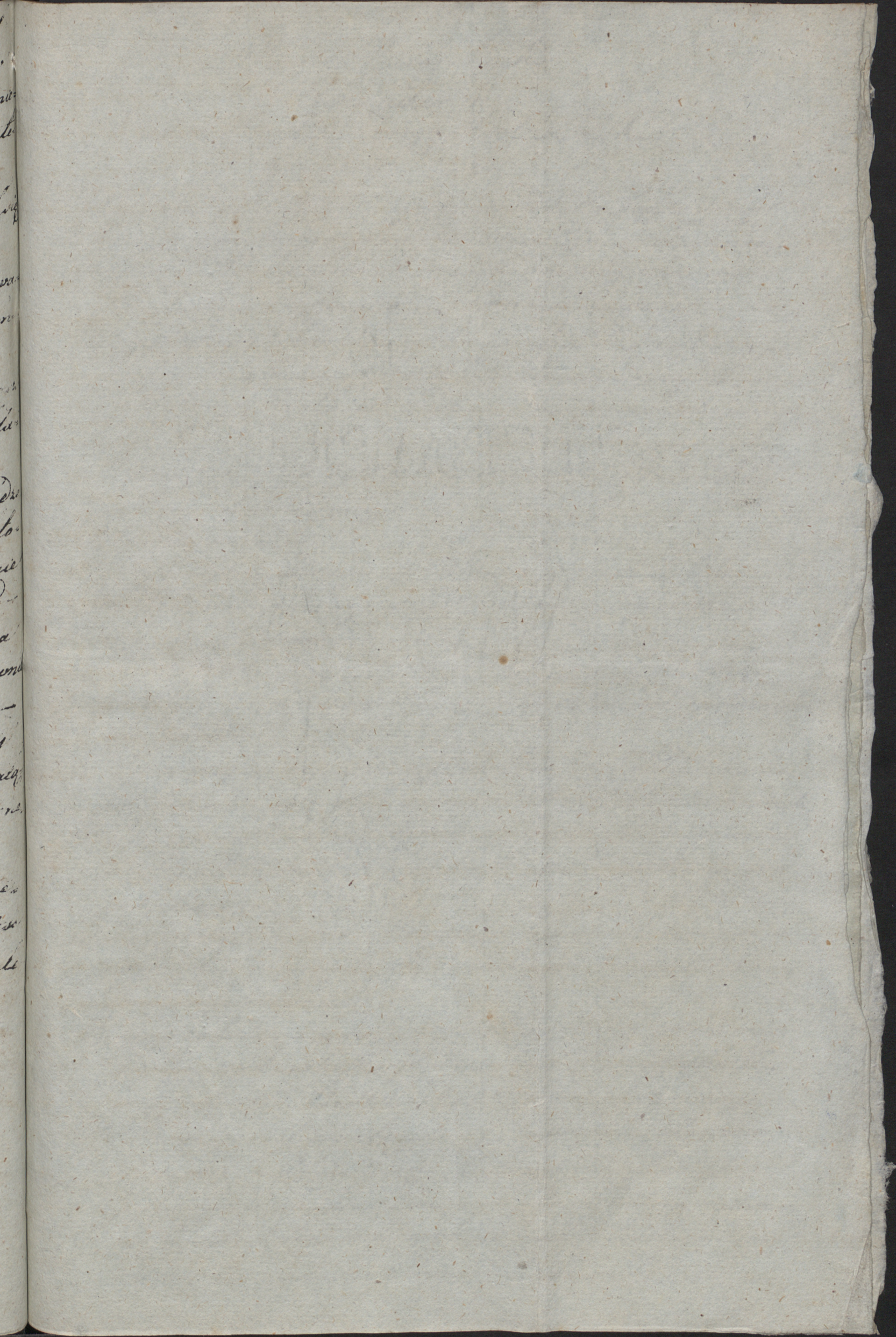
Jeżeliby się dala pierwszeństwo instrukcji, na ziemi i na
tenczas, okazało by się, że procedura Polska Cywilna, równ
nie niepotrzebnego, lub zbyskiego, w sobie nie zawiera.

Chocze przeto choc krótkie przepisy, istotne tylko rzeczy
zawierające, zaprojektowa. Kommissya zebrała się w zale
xonym projekcie, i sądzi iż te tymczasowe będą dostatecz
mi, zwłaszcza wykonywane przez Radę Stanu.

Czas i doświadczenie, okazie, że pierwsze potrzeby rozszerze
nia, stopniowego onych, i tym sposobem kraj nasz przys
może przez czas łone, przepisy, i urzadzenia do uosobnate
nia prawodawstwa Administracyjnego, tą samą drogą,
jak inne kraje do Niego przyszły.

w Warszawie dnia 28. Listopada 1821 roku.

Minister Przewodniczący.
/podpisano/ M. Padeni.

My i Bożey Łaski
Alexander I.
Cesarz Wszech Rosnyj, Król Polski.
&c: &c: &c:

Uznawszy potrzebę przepisania prawideł dla Sądownictwa
Administracyjnego, po wystudowaniu zdań Ogólnego Zgromadze-
nia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowiliśmy co następuje:
Owłasności Sądownictwa Administracyjnego.

1. Do jurysdykcji Sądów Administracyjnych należeć będzie rozpra-
wnianie, i rozsądzanie sporów Administracyjnych, czyli to, mię-
dzy którym i wydziałem administracji publicznej, a osobą prywa-
tną, czyli też, samemi osobami prywatnymi, wyniknąć mogących, ie-
żeli, tenie będą, mogły być, ratatwionemi przez Władze Praż-
dowe, w drodze ekonomicznej.
2. Takimi sporami są:
1. spory, w wykonaniu, praw, podatkowych, gdy rzecz, iść będzie, o
rozkład, umorzenie, segregacyę lub alienacyę, w podatkach i
ciężarach publicznych.
 2. spory, z kontrawencyi, cel i akcyz, pocztę i innych, podatków
niestających, tudzież z przywilejów i kontraktów monopolicznych
wynikające.
 3. Spory między administracyą Dóbr Prażdowych a Dzierżawca-
mi, tak wiecznymi, iak i czasowymi, z kontraktów dzierżawnych.
 4. Spory, w wykonaniu, postanowień, o Towarzystwie, ogólnem
między członkami, tegoż Towarzystwa a administracyą, jego
zadchające.
 5. Defraudacye, leśne, w Prażdowych lasach, o ile, tenie, przez
ciężko, obcy, leśny, przeciętno, mieszkancom, Ekonomii Praż-
dowej, są dochodzone.
 6. Spory, zadchające, z okazy, poszukiwanego, lub zaprzeczanego
odpływu, wód, wskutku, postanowienia, Namiestnika, Na-
szego, z dnia 10. Listdziernika 1818 r. zdarzyć, się, mogące.
 7. Spory, administracyi, krajowej, z posiadaczami, dóbr, paieru-
skich, oraz, Instytutu, Księży, Liiarów, z dłużnikami, tegoż
Instytutu, również, iak, z Dzierżawcami, i lokatorami, domów,
do tegoż, instytutu, należących, stosownie, do postanowienia,
Naszego, Namiestnika, z dnia 27. Listdziernika 1818 r.

8. Spory z kontraktów z linwerantami i entreprenorami robot publicznych wynikające. —
- Art. 3. Spory dotyczące się skarbu i administracji publicznej Imperium Rosyjskiego z mieszkańcami Królestwa Polskiego należą tak jak krajowe do jurysdykcji sądów administracyjnych.
- Art. 4. Spory przy użyciu papieru stemplowego w sądach zwyczajnych i w urzędach sądowych, rachodzące, ludzkie, spory, względem użycia stempla sukcesyjnego i opłacania absoosu od majątku za granicę wyprowadzanego należą być, tak jak dotąd do jurysdykcji zwyczajnych Władz sądowych. —
- Art. 5. Sędziem administracyjnym, jest w pierwszej instancji Kommissar Wojewódzki w komplecie trzech członków w Instancji Apellacyjnej jest Rada Staru w komplecie siedmiu członków.
- Art. 6. Dowodem dla sądów administracyjnych, w rozstrzyganiu sporów to ich decyzji, przychodzących, mają być i umowy, przyznania i nadania i prawa szczególne, instytucjom lub stronom, stwarzające te przez Ustawę Konstytucyjną, lub prawa ogólne, uchylone, nie zostały, lub im przeciwnie, nie są. —
- Art. 7. W pomoc, umowom, nadaniom, przywilejom i prawom szczególnym, instytucjom, lub stronom, mają stawić w rozstrzyganiu sporów administracyjnych, prawa krajowe i postanowienia Pracydowe w Dzienniku, praw umieszczonych, a w tych niedostępnym, wolno Sezjom zasięgać objaśnień w prawach administracyjnych Pracydów dawniejszych. —
- Sposób postępowania w Sądach Administracyjnych. —
- Art. 8. Losowo przed Sąd Administracyjny pierwszej instancji, wyznaczony, wyrażać powinien imię, nazwisko, powołanie i zamieszkanie powoda, równie jak pozwanego, przedmiot żądania, i wymienienie dowodów, na których się żądanie powoda opiera, imię, nazwisko, i zamieszkanie, wrogującego, wymienienie sądu, który sprawę ma rozstrzygać, i termin, w którym pozwany w sądzie stawić się ma, dowody piśmienne, powinny być w kopiiach dotychczas, a to wszystko pod niemiernością.
- Art. 9. Jeśli strona powodowa jest osoba prywatna, pozwany nie może być przez k. o. u. w sądzie, tak tylko przez moinego.

Sądu Pokoju lub Trybunatu pierwszej instancji. Jeżeli zaś strona powodowa jest Władzą Administracyjną, w ten czas pozw może być wprawdzie wniezionym przez winnego sądowego, lecz Władza Administracyjna może także polecić wniezczenie jego oficjaliscie swojemu, lecz ten do wniezczenia takiego powinien być osobnym piśmie upoważniony przez Kommissarza Obwodowego i to upoważniające pismo powinien wniezczyć i zostawić stronie pozwanej wraz z kopią pozwu, a to wszystko podmiemawnością.

Art. 10. Pozew wniezionym być powinien osobie pozwanej lub w jej zamieszkanu, i powinna być jego kopia pozwana, i zostawiona. Jeżeli osoba pozwana jest instytucją publiczną wniezczenie przez lokatora instytucji, ma nastąpić. Jeżeli zaś osoba pozwana jest Władzą Królewską, wniezczenie następować powinno w biurze Władzy pozwanej.

Art. 11. Strona pozwana wniezczenie uskuteczniwszy, sobieną oryginalną pozwu powinności obowiązuje. Jeżeli się tego wzbrania lub pisac nie umie wniezczenia, to na oryginalną powinien.

Art. 12. Termin do stawienia się nie może być krótszym nad dni 15. z dodaniem jednego dnia, na każde trzy mile odległości.

Art. 13. Winny lub oficjalista wniezcający trzymający dowód wniezczenia od strony pozwanej, obowiązany jest w miejscu strony powodowej postarać się w biurze Sądu Administracyjnego o napisanie sprawy do rejestru tegoż sądu, i oplatę nie pisze jeżeli strona powodowa jest osoba prywatna, lub instytucją od oplatowania kosztów sądowych nie wyjąty.

On pisze takowy może i sama strona osobiscie lub przez umocowaną osobę postarać się.

Art. 14. Strona pozwana, od powiadzenia powinna stronie powodowej, na jej pozw wniezczenia dni 8 z dodaniem jednego dnia, na każde trzy mile odległości, od miejsca sądu, a odpowiedź ta wnieczona być powinna stronie pozwającej sposobem powyższymi artykułami przepisany, a to wszystko podmiemawnością.

Art. 15. Gdy sprawa od wniezczenia z porządku wohandy przypadnie, strony mogą stanąć się i bronić się osobiscie, mogą stawiać przez umocowaną osobę, lub obrońców sądowych. Jeżeli po odczytaniu pozwu i powiadzenia strony pozwanej Sąd maydzie potrzebe może przez

Prezyluującego

Przejdącego czynić stronom za pytania do wyjaśnienia, czynić
dotyczące pytania te i odpowiedzi, na nie, od stron otrzymane,
wiązany jest Lisarz do oddzielnego Protokołu w krotkości, na
towac. Jeżeli Sąd, i tym sposobem nie będzie mógł otrzymać
dostatecznego wyjaśnienia stanu sprawy, może w tym przypadku
nakazać sporządzenie instrukcji, na piśmie i oznaczyć dzień
powtórznego wprowadzenia sprawy, na audyencyę.

Art. 16. Instrukcja na piśmie, kasować się będzie, na tem, że, wyzna-
ny przez Sąd, delegowany tegoż sądu, na teyże samey audyencyi
na której mianowany, został, wyznaczy stronom termin
do stawienia się przed sobą, i względem tego sporze krotki
krotki, który przez niego, i strony podpisany, zostanie.

W terminie zaś przez siebie wyznaczonym, wysłucha ob-
dnie strony, i przyjdzie z nimi obustronne dowody, poczem
sporządzi krotki, i jasny stan sprawy.

Stan ten sprawy, obejmować powinien, wszystkie czyny i
historya, wyszczególnić powinien czyny, na które się, strony
działa, i te względem, których strony, są między sobą sprzeczne,
nie wdając się, bynajmniej, w obszernie wyprawianie, pro-
wanych wniosków, - z czynów tych, podług mniemania, jednej
drugiej strony, wynikających.

Stan takowy sprawy, powinien być, przez obiedwie
i delegowanego sądziego podpisany.

Jeżeliby która strona, podpisać stanu sprawy, nie chciała,
sądza o tem, i o powodach dla których, podpisać, nie chciała,
wymiankę uczynić.

Art. 17. Do ukonieczony przez Sądziego delegowanego tym sposobem,
instrukcji sprawy, i w dniu do niej powtórnej na audy-
wprowadzenia, stosownie do artykułu 15. przeznaczony
dzia delegowany, przezcyta, utwórny przez siebie, stan, sprzecz-
w przytomności stron, lub ich obrońców, wolno będzie,
lub ich obrońcom, przymówić się, lecz tylko każdej stronie,
jednej, a gdy tym sposobem rozprawy, ukonieczony, został,
wyrok niekroszcia, zdan, uradzony, na tey samey lub nast-
audyencyi ogłoszonym, zostanie.

Art. 18. Jeżeliby w sprawie okazała się potrzeba, restarisa deleg-

na grunt, lub potrzeba, wystuchania, świadków, albo sprawozdania
pisemnego postąpiono będzie, z wyznaczeniem delegowanego, jak jest
w artykule 15 przepisano. —

Art. 19. Strony obowiązane są, same dostawić świadków i znawców przez
siebie podanych w terminie przez sędziego delegowanego, oznaco-
nym. —

Art. 20. Jeżeli strona powódowa w terminie do rozprawy oznaczonym, nie sta-
wi się przeciw niej, za upadły uznany, i strona ta, na powrocie
korespondencji i wydatków stronie pozwanej przez wyrok skazana zostanie.
Jeżeli zaś strona pozwana nie stawi się ządania strony powoda-
nej przyjąwszy będą jeżeli te usprawiedliwionemi okażą się. —
Nie stawienie się obydwóch stron pociągnie za sobą upadek, i
wymazanie procesu z księgi wpisowej. —

Art. 21. W przypadku nie stawienia się jednej ze stron w terminie przez
sędziego delegowanego do sporządzenia instrukcji, na piśmie wy-
znaczonym, stan sprawy utracony zostanie przez sędziego z stro-
ną stawiającą, a w przypadku nie stawienia się jednej ze stron
w terminie do przyjęcia dowodów oznaczonym, dowody strony
stawiającej, przyjętemi zostaną. —

Będą mogły być również i dowody stronie niestawiającej stu-
żące, przyjętemi, jeżeli te dostarczone, pozostały, lub jeżeli
świadkowie albo znawcy strony niestawiającej stawili się. —

Art. 22. Prośba, wyrokiem skazanym Sądzie Administracyjnym pierwszej
instancji opozycją w jednym tylko przypadku, ma miejsce, to
jest: kiedy stronie skazanej osądzonej, pozw wcale wroczonym
nie zostało. —

Art. 23. Strona skazana osądzona będzie, miała wolność zatwierdzenia opo-
zycji nawet przy zaakceptowaniu wykonania wyroku. —

Art. 24. Opozycja zaakceptowana, urzędnikowi oswiadczona, i pozwem
najpóźniej w 8 dni wroczonym, poparta, wstrzymywac będzie
wykonanie wyroku. —

Art. 25. Postępowanie w opozycji będzie zupełnie takie, jak w sprawie
nowej. —

Art. 26. Wyroki skazane Sądzie Administracyjnym nie potrzebują być
stronie przez stronę wroczone, ogłoszone, czy na audyencji
sądu, następnie miejsce wroczenia. —

Art. 27. Wyroki skazane aby były wykonanemi powinny być na 8
dni przed ich wykonaniem wroczone. —

- Art. 28. Od wszelkich wyroków Sądu Administracyjnego tak naocznych jak raoczných, wolno jest odwołać się drogą appellacyi do Rady Stanu, wyjąwszy sprawy, których przedmiot nie przechodzi 500 zł.
- Art. 29. Czas do odwołania się drogą appellacyi jest 30 dniowy od ogłoszenia naoczego, lub wręczenia raocznego wyroku.
- Art. 30. Wstrzymanie pozwu appellacyjnego, wstrzymować będzie wykonanie wyroku pierwszej instancji, chyba gdyby wyrok stanowił wykonaną, pomimo appellacyi, czego jednak z najwęższą tylko skrupulatnością sądom używać wolno.
- Art. 31. Pózw appellacyjny z wywodem, uciążliwości, wyroku pierwszej instancji, powinien być wręczonym stronie za appellacyjnej, w tej samej formie i tym samym sposobem, jak pozw do pierwszej instancji, wydany, termina do komunikacji między stronami i cały sposób postępowania w instancji appellacyjnej będzie ten sam, jak w sądach pierwszej instancji.
- Art. 32. Do sporządzenia instrukcji, na piśmie, lub przyjęcia dowodów Rada Stanu, może delegować jednego z członków swoich, lub jednego z Sędziów Administracyjnych, pierwszej instancji, może także w tym ostatnim przypadku, wywoły stówne przez jednego delegowanego, przyjęte, przedstawianemi będą Sądowi przez jednego z członków Rady Stanu, na audyencji publicznej.
- Art. 33. Wyroki Rady Stanu, będą ostatecznymi, ogłoszenie ich, na audyencji, stanowić będzie ich prawomocność.
- Art. 34. Wyroki sądów administracyjnych, wydawane będą w Imieniu Króla, i będą opatrzone nakazem wykonanym.
- O wykonaniu wyroków raoczných w Sądach Administracyjnych.
- Art. 35. Gdy wyrok raoczný, przeciwko którejś z Władz Administracyjnych, zobowiązuje ją do zapłacenia pewnej summy pieniężnej, do uskutecznienia, odstąpienia lub zaniechania, iakiego czynu, lub przedmiotu, natenczas obowiązkiem jest tejże Władzy dać z siebie przykład uległości, wyrokowi, w rzetelnem i spieszonym, radnie, uszytaniu, onemu.
- Art. 36. Nadne wprawdzie, i setanie officialistów wykonanych do Władz i Kłaf, rządowych, radne, raiegi, rutasności, publicznej, nie mają, miejsce, lecz Władza lub urzędnik, niedopetniający wyrok, w czasie przez wyrok, oznaczonym, czyniący nie potrze.

ona na uciśki strony przeciwniej antohe, może być pociągnię-
nym do odpowiedzialności, stosownie do artykułu 39 lixby, i Sta-
tute Organicznego o Radzie Stanu, i powinien być zobowią-
zanym z własnego majątku do wynagrodzenia, w wszelkich, o któ-
rej stronie prywatnej. -

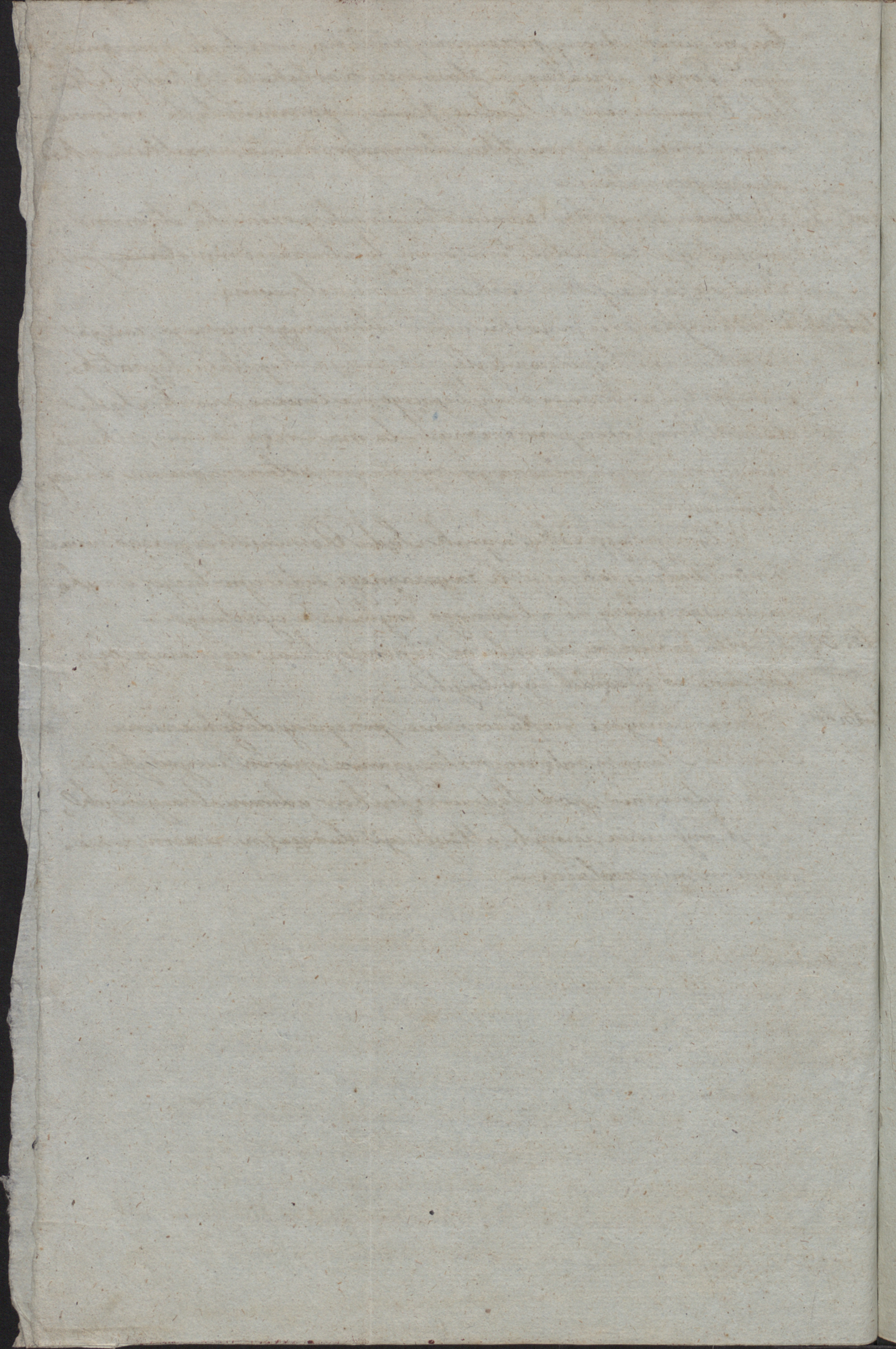
Art. 37. Wykonanie wyroków administracyjnych, przeciwko stronom
prywatnym lub, instytutom, swoje fundusze administracyjnym
świadczyć będzie przez egzekucyę administracyjną. -

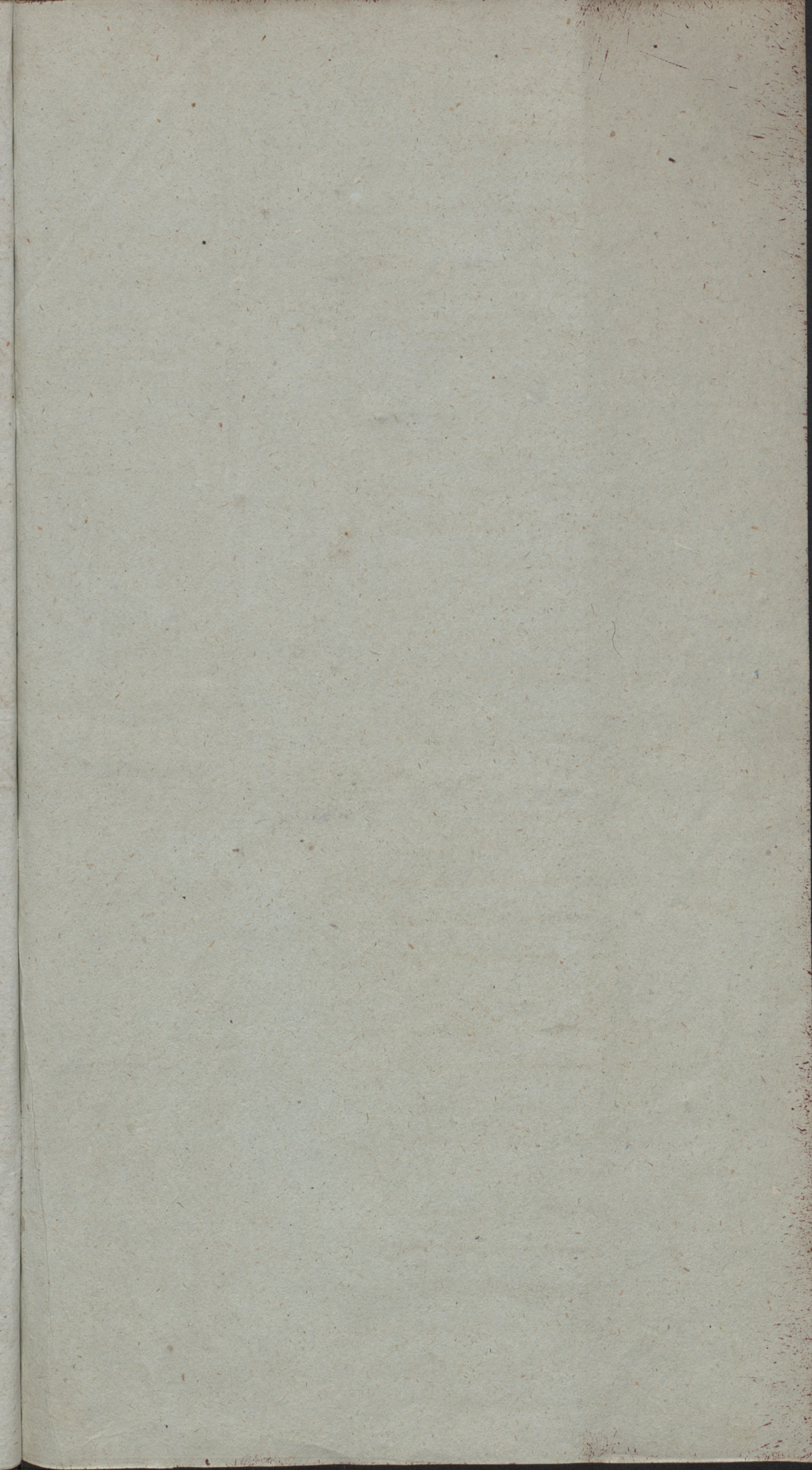
Art. 38. Jeżeli wykonanie wyroku administracyjnego, wymaga zaięcia
nieruchomości, hipotecy uległej, lub zaięcia kapitału hipoteko-
wanego, lub u trzeciej osoby, będącego na ten czas wyrok Sądu
Administracyjnego, powierzony będzie, ma urzędnikowi, egzekucyj-
nemu, przy sądzie właściwym cywilnym, ustanowionemu do wy-
konania. -

W tym przypadku, wyrok Sądu Administracyjnego, uwa-
żanym będzie, jak wyrok zwykłego sądu cywilnego, i wyko-
nanie jego, należy do właściwego Trybunatu cywilnego. -

Art. 39. Koszta sądowe, w stemplu od wpisu, opłacać się mające, będą
też same, co w sądach cywilnych. -

Art. 40. Do niniejsze postanowienie, przepisy dotychczasowe
Radzie Stanu, względem roztrzygania, sporów iurydykcyj-
nych, oddawania, pod Sąd, urzędników administracyjnych,
i wykonywania, innych atrybucyj, stujące, w niczem, zmie-
nionemi, nie zostają. -

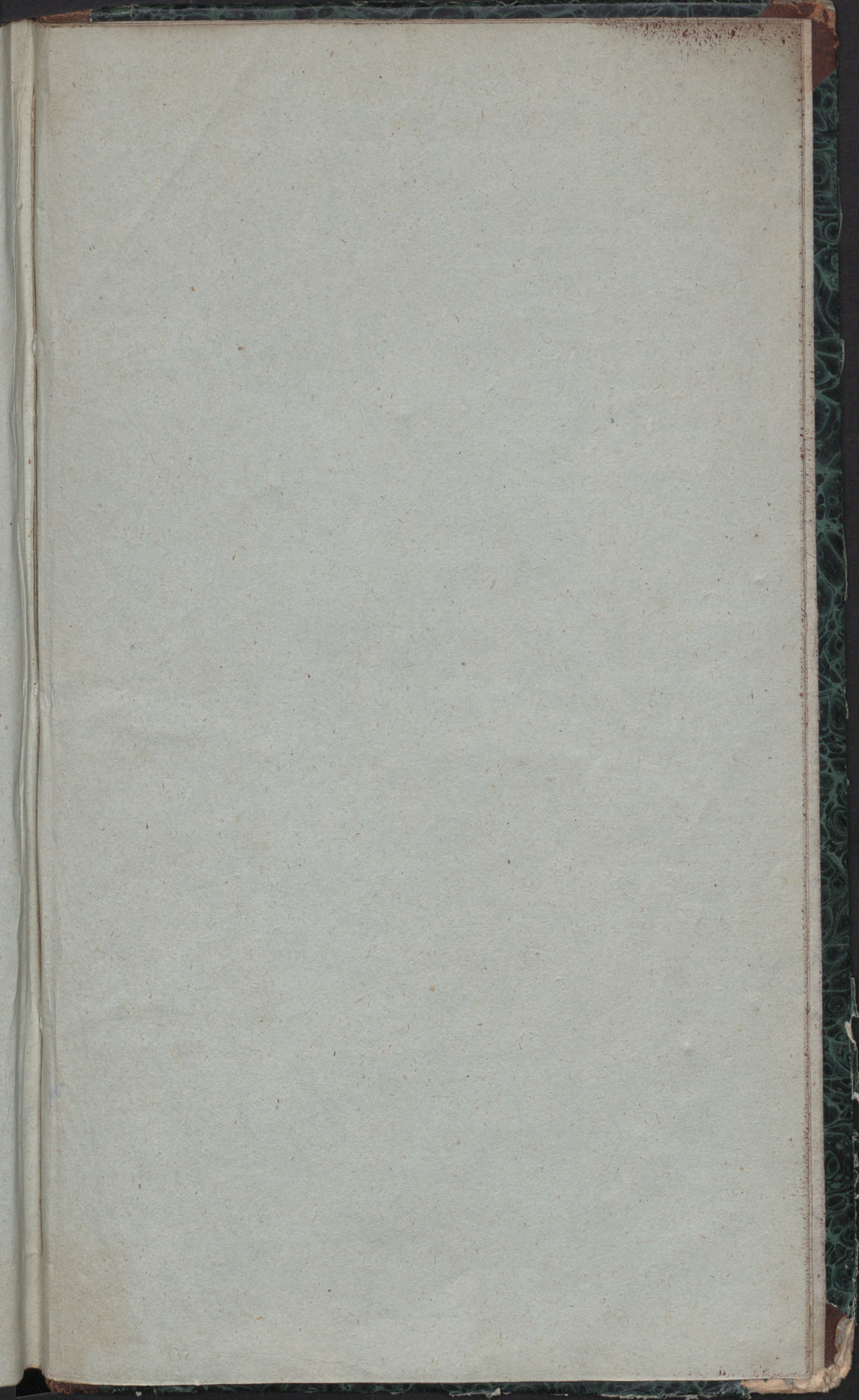

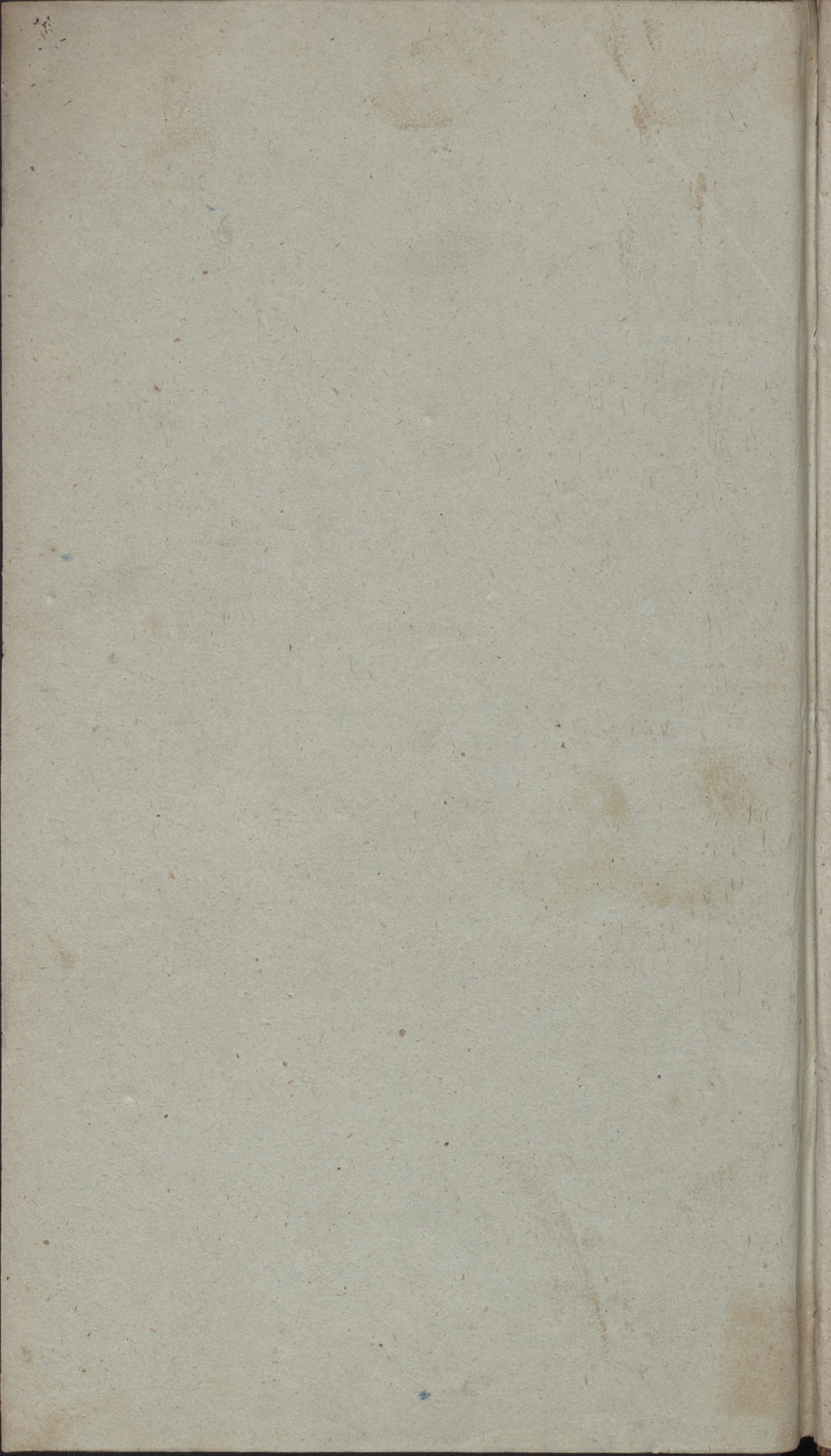

Biblioteka Główna UMK

300046726973

310 328 - 310 338

200. -

63.550

K 949/11

21/11 61

Biblioteka Główna UMK

300046726973